

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Mfv.VIII.10.009/2023/3.

A tanács tagjai: Dr. Stark Marianna a tanács elnöke
Szolnokiné dr. Csernay Krisztina előadó bíró
Dr. Hajdu Edit bíró
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró
Dr. Tánczos Rita bíró

A felperes: felperes
cím1

A felperes képviselője: Dr. Vecsei Csaba ügyvéd
cím2

Az alperes: alperes
cím3

Az alperes képviselője: Dr. Berki Ádám ügyvéd
cím4

A per tárgya: munkaviszony jogellenes megszüntetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 2.Mf.31.198/2022/5.

Az elsőfokú bíróság határozata

Fővárosi Törvényszék 2.M.70.229/2021/24.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 2.Mf.31.198/2022/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Megállapítja, hogy a 189.540 (száznolcvankilencezer-ötszáznegyven) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A tényállás

[1] A felperes 2004 decemberétől állt munkaviszonyban az alperesnél, munkáját az alperes ... téri kávézójában végezte. Munkaviszonya fennállása alatt pultos, pultvezető-helyettes, üzletvezető-helyettes munkakört töltött be, de foglalkozott értékesítéssel és kiszállítással is a ... számára. 2020-ban a felperes a kávézóban dolgozott pultosként, 2020. március 13-ig a havi alapbére 157 950 forint volt.

[2] 2020-ban az élet- és vagyonbiztonságot veszélyeztető humánjárvány kitörése miatt a 40/2020. (III. 11.) Korm. rendelettel kihirdetett veszélyhelyzetben bevezetett korlátozások miatt az alperes bevételei csökkentek, a 2020-as évet végül 250 000 000 forint veszteséggel zárta.

[3] 2020. március 15-én az alperes képviselője által kezdeményezett munkaszerződés-módosítás alapján a felperes foglalkoztatása március 13-tól napi 6 óra helyett napi 2 órás részmunkaidőre, alapbére pedig 52 650 forintra csökkent. A felperesnek ezen időponttól az alperes értesítéskor kellett csak a munkavégzés helyén megjelennie. Ezzel egyidejűleg az alperes valamennyi munkavállalója munkaszerződését módosította, azonban a munkaidőt nem egyforma mértékben csökkentette.

[4] 2020. április 1-től az alperes e-mailben ismét ajánlatot tett a munkavállalóknak a munkaszerződés módosítására. A módosítás indokaként a 46/2020. (III. 16.) és a 47/2020. (III. 18.) Korm. rendeletekre hivatkozott, amelyek értelmében a vendéglátóipari üzlet 15 óra után nem tarthat nyitva, és ez az ok a működést illetően elháríthatatlan külső oknak minősül. 2020. április 1-től a munkavállalókat mentesítette a munkavégzési kötelezettség alól azzal, hogy naptári hetenként legfeljebb 1 órát kötelesek dolgozni. Ezzel összefüggésben a felperes alapbérét havi 5.265 forintra csökkentette, egyben vállalta, hogy a járvány okozta veszélyhelyzet megszűnését követően a munkaszerződés-módosítás hatálybalépését megelőző napon érvényes feltételekkel továbbfoglalkoztatja a felperest. A módosításról az alperes részéről személy1 HR-igazgató telefonon egyeztetett a felperessel, aki e-mailben visszajelezte, hogy elfogadja a módosítást arra figyelemmel, hogy a munkáltató a továbbfoglalkoztatásra vonatkozó szándéknyilatkozatot tett. Később a felperes személyesen, munkahelyén is aláírta a módosítást és a 2020. április 13-ai héten egy napon dolgozott, kb. 8 órát takarított és pakolt a kávéházban.

[5] Az alperes 2020. április 1-jét követően több állást hirdetett folyamatosan, pultost és felszolgálót keresett. személy2 volt alperesi munkavállaló a pályáztatás során – 2020. július 20-án – azt a választ kapta, hogy önéletrajza alapján a kiválasztási folyamatban nem jutott tovább. 2020 augusztusában az alperes napi 2 órában alkalmazta személy3 új munkavállalót, aki a kávéházban pultosként, majd az ... Étteremben dolgozott. 2020 augusztusában az alperes törvényes képviselője telefonon arról tájékoztatta a felperest, hogy „tartson ki, remény van a fellendülésre”.

[6] Az alperes 2020. október 13-án felmondással megszüntette a felperes munkaviszonyát. Intézkedése indokolásában a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 66. §-a szerinti, a munkáltató működésével összefüggő okra hivatkozott, miszerint: „A munkáltató átszervezte teljes működését, az új nyitvatartási

rendhez tartozó munkaidőbeosztás alapján a munkáltató több munkahelyet megszüntetett, erre tekintettel egyéb munkakört felajánlani a munkavállalónak nem tud”. Az alperes a felmondással összefüggésben 17 nap szabadságmegváltás ellenértékéért 4070 forintot, továbbá 4 havi végkielégítésként 21 060 forintot fizetett meg a felperesnek a 2020. március 31-én készült munkaszerződés-módosításban foglalt 5265 forint alapbér figyelembevételével.

[7] A felmondást követően novemberben az alperes legalább egy alkalmazottat vett fel a kávézóba, továbbá álláshirdetést is feladott.

[8] A felperes 2020. november 5-én kelt levelében megtévesztésre hivatkozva megtámadta a munkaszerződés-módosításokat, megtámadását az alperes elutasította.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[9] A felperes a módosított keresetében a munkaszerződés-módosításait megelőző alapbére szerint számított felmondási időre járó távolléti díj, október 13 - december 13. közötti időszakra 315 900 forint, 4 hónap végkielégítés jogcímén 631 800 forint, továbbá a felmondás jogellenessége okán 6 havi távolléti díjnak megfelelő, összesen 947 700 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Arra hivatkozott, hogy a két munkaszerződés-módosítást márciusban csak azért írta alá, mert a munkáltató ígéretet tett – írásban is –, hogy a veszélyhelyzet megszűnését követően a korábbi feltételek mellett továbbfoglalkoztatja. Október 13-án, munkaviszonya megszüntetésekor ismerte fel, hogy a két munkaszerződés-módosítás során őt a munkáltató megtévesztette, a szerződés módosítások célja kizárólag az volt, hogy a munkaviszony megszüntetéséhez kötődő munkáltatói fizetési kötelezettségek mértékét jelentősen csökkentse. Alperes a felmondással szándékosan kivárta a módosításokat követő 6 hónapos megtámadási határidőt és csak ezt követően szüntette meg a munkaviszonyt, így megfosztotta attól, hogy az érvénytelenségre hivatkozva a munkaszerződést megtámadja. Nem értesítette arról sem, hogy a nyáron újranyitja az üzleteit, amellyel együttműködési kötelezettségét is megsértette. Mindezek utóbb jogos érdekének, a későbbi végkielégítési és felmentési időre járó távolléti díjához fűződő jogának csorbításához vezetett. Álláspontja szerint a bérezési feltételek visszaállítása hiányában az alperes a jogviszony megszüntetési jogát visszaélészerűen gyakorolta.

[10] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy az egyik munkaszerződés-módosítás aláírásakor sem ismerte a gazdasági jövőt, az újranyitás időpontját, a veszélyhelyzet várható időtartamát. 2020 októberében, amikor a felmondást megfogalmazta, már jól meghatározható volt az a sokmilliós veszteség, amit ebben az évben szenvedett el. Mindez megalapozta a munkáltató működésével összefüggésben álló felmondási okot. Álláspontja szerint a munkaszerződés-módosítás megtámadására nyitva álló határidőt a felperes a saját nyilatkozata alapján is elmulasztotta, ezért azok érvényesek, amelyből következően az elszámolás alapjául az abban foglalt alapberek szolgálnak.

Az első- és másodfokú bíróság határozata

[11] A Fővárosi Törvényszék a 2.M.70.229/2021/24. számú ítéletével kötelezte az alperest 31 590 forint elmaradt jövedelemből eredő kártérítés megfizetésére, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest 87 370 forint perköltség, az alperest pedig 2300 forint eljárási illeték megfizetésére, megállapítva, hogy ezt meghaladóan az eljárás illetéket az állam viseli.

[12] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a perben a felperes nem vitatta, hogy a felmondás kézhezvételét követően – november 5-én - a 6 hónapos jogvesztő határidőn túl támadta meg a munkaszerződés módosításokat, ezért azok érvényeseknek tekinthetők. A szerződés módosítás tekintetében az Mt. 7. § (1) bekezdésére és a joggal való visszaélés tilalmának megsértésével kapcsolatos munkaügyi perekben felmerülő egyes kérdésekről szóló 5/2017. (IX. 28.) KMK vélemény (a továbbiakban: KMK vélemény) 2. pontjára utalva kifejtette, hogy szerződéses jognyilatkozattal összefüggésben nem, csupán alanyi jog gyakorlása esetén lehet joggal való visszaélésre hivatkozni.

[13] A törvényszék álláspontja szerint a perben a felek azt sem vitatták, hogy egyikük sem volt tisztában a járvány várható időtartamával és a rendeleti úton való korlátozással, bezárással, valamint annak időtartamával, és a felperes is elismerte, hogy a kávézó elsősorban külföldi turizmusra épült. A tanúvallomások alátámasztották, hogy mindenkinek egységesen csökkentették a munkaidejét, ennek megfelelően pedig munkabérét is. Az alperes választási lehetőséget biztosított a munkavállalóknak a munkaviszony közös megegyezéssel való megszüntetésére, avagy a munkaidőt és az alapbért érintő munkaszerződés módosításra.

[14] A lefolytatott bizonyítási eljárás adatai nem támasztották alá azt a felperesi érvelést, hogy az alperes már a szerződésmódosítások alkalmával tudta, hogy a megtámadási határidő elteltével meg fogja szüntetni a felperes munkaviszonyát. A bíróság álláspontja szerint a 46/2020. (III. 16.) Korm. rendelet szerint szűkített nyitvatartás és az április 1-jével kezdődő teljes bezárás észszerű indoka volt a szerződés módosításának.

[15] Nem találta megalapozottnak a szerződésmódosítás tekintetében a jóhiszeműség és tisztesség alapelvének megsértését, továbbá azt sem, hogy nyilvánvalóan a jóerkölcsbe ütközött, mert ez utóbbinak már a szerződés megkötésekor fenn kellett állnia.

[16] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint ugyanakkor az alperes a perben nem bizonyított olyan átszervezést, amely indokolta volna a felperes munkaviszonyának megszüntetését, ezért a felmondást jogellenesnek értékelve az alperest a módosított munkaszerződésben meghatározott alapbér figyelembevételével kötelezte elmaradt jövedelemből eredő kártérítés megfizetésére az Mt. 82. § (1) bekezdése alapján.

[17] A felperes fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2.Mf.31.198/2022/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a felperest 46 595 forint másodfokú perköltség megfizetésére és megállapította, hogy a 149 105 forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

[18] A jogerős ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság az Mt. 28. § (7) bekezdése alapján helytállóan állapította meg, hogy a megállapodás megtámadásának objektív határideje 6 hónap, ezért annak elteltével a megtámadás joga már nem gyakorolható. A felperes ezt a határidőt nem vitatottan elmulasztotta, így a megtámadás a megállapodás érvénytelenségét nem eredményezte. Egyetértett az ítéltábla az elsőfokú ítélet KMK véleményre történő hivatkozásával is és megállapította, hogy a joggal való visszaélést tilalmazó követelményeknek az alkalmazására csak valamely alanyi jog gyakorlásakor kerülhet sor a szerződés megkötésekor, annak tartalma kialakításához ugyanis a felek konszenzusa szükséges. Egyoldalú szerződéskötési és szerződésmódosítási jog nem létezik, ezért a joggal való visszaélés tilalmának elvével nem lehet korlátozni, mert nem alanyi jog gyakorlása történik, hanem a felek konszenzussal állapodnak meg a szerződési feltételekről.

[19] Az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az Mt. 6. §-a szerinti jóhiszemű joggyakorlás, együttműködési kötelezettség, továbbá a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) szerinti jóerkölcsbe ütközés vizsgálata kapcsán is megalapozottan vette figyelembe, hogy a perbeli időszakban nem volt előre látható a pandémia várható időtartama és annak következménye sem. Alaptalanul hivatkozott a

felperes arra, hogy a korlátozás csak az első szerződésmódosítást követően lépett hatályba, mivel a veszélyhelyzetet 2020. március 11-én a 40/2020. (III. 11.) Korm. rendelet hirdette ki, amelynek 3. § (1) bekezdése rögzítette, hogy a veszélyhelyzettel kapcsolatos rendkívüli intézkedésekről külön kormányrendeletek rendelkeznek. Ezért az elsőfokú bíróság helyes következtetését nem érintette, hogy a vendéglátóhelyek működése csak március 16-tól esett korlátozása alá.

[20] A másodfokú bíróság érvelése szerint a veszélyhelyzet kihirdetése és az azzal összefüggő korlátozó intézkedések, így az, hogy a vendéglátóipari helyek jogszabályban rögzített megszorításokkal működhetek, megfelelően indokolták a munkáltatói kezdeményezéseket. A felperes nem bizonyította, hogy az alperes bármilyen tény, adatot vagy körülményt elmulasztott közölni, és így kívánta volna elérni a munkaszerződés-módosítás aláírását a felperesnél. Tény, hogy a munkahely, vagyis a cukrászda 2020. április 1-jén bezárt, a turizmus visszaesése és a korlátozások feloldásának előre nem ismert időpontja miatt az alperes sem volt birtokában olyan adatoknak, hogy a korábbi működés mikor állítható vissza, ezért ezzel a munkaszerződés-módosítás aláírásakor nem is tudott számolni.

A felülvizsgálati kérelem és felülvizsgálati ellenkérelem

[21] A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és helyette a jogszabályoknak megfelelő új határozat meghozatalával keresetének helyt adó döntés meghozatalát, másodlagosan az első-, és másodfokú ítélet hatályon kívül helyezése mellett az első- vagy másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat meghozatalára történő utasítását, valamint az alperes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költségben történő marasztalását kérte.

[22] A felperes álláspontja szerint a másodfokú bíróság a perben releváns tényeket nagymértékben tévesen állapította meg, a felajánlott bizonyítékokat tévesen értékelte és így jogszabálysértő következtetésre jutott, megsértve a Pp. 279. § (1) és (2) bekezdését. A jogerős ítélet számos tény figyelembevételét teljes egészében mellőzte ítéletéből, illetve bizonyos tényeknek nem megfelelő jelentőséget tulajdonított, amellyel megsértette a Pp. 346. § (5) bekezdésében foglaltakat.

[23] A felperes érvelése szerint az elsőfokú bíróság ítélete jogi indokolásában a 46/2020. (III. 16.) és a 47/2020. (III. 18.) Korm. rendeletekre alapított érvelése alaptalan, mert azok a munkaszerződés első módosításakor, vagyis 2020. március 15-én még nem voltak hatályban. Azért is téves a törvényszék indokolása, mivel a felmondás közlésekor, 2020. október 13-án a két Korm. rendelet már nem volt hatályban, az ítéletek tehát téves jogi alapból indultak ki.

[24] A felperes azt is panaszolta, hogy az eljáró bíróságok az Mt. 6. §-a szerinti jóhiszemű joggyakorlás és együttműködési kötelezettség, továbbá a Ptk. szerinti jóerkölcsbe ütközés vizsgálata kapcsán a 2020. március 11-én kihirdetett 40/2020. (III. 11.) Korm. rendeletre hivatkoztak annak ellenére, hogy 2020. október 13-án ezek már nem voltak hatályban, így ítéletük érdemben nem lehet helyes. A felperes érvelése szerint az alperes az Mt. 6. § (2) bekezdésébe, valamint az Mt. 7. § (1) bekezdésbe ütközően a munkaszerződés módosításhoz és a megszüntetéshez való jogát visszaélészerűen gyakorolta. A két munkaszerződés-módosítás a munkaviszonyra vonatkozó szabályba ütközéssel vagy annak megkerülésével jött létre, amely ezért nyilvánvalóan jóerkölcsbe ütközik, így az Mt. 27. § (1) bekezdése szerint semmis. A felperes ezáltal a felmondáskor lényegében a teljes végkielégítéstől és a felmondási időre járó bér összegétől elesett, amely az alperes előre eltervelt szándéka volt.

[25] Az alperes joghatályos ellenfelülvizsgálati kérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[26] A felülvizsgálati kérelem a következők szerint nem megalapozott.

[27] A felülvizsgálat a megelőző eljáráshoz kapcsolódó rendkívüli, korlátozottan igénybe vehető fellebbviteli perorvoslat, amelynek kizárólag jogszabálysértésre hivatkozásra alapítottan van helye. Rendkívüli perorvoslat jellegéből következően funkciója a kérelmet előterjesztett fél által állított jogsérelem elbírálása és megalapozottsága esetén annak orvoslása. A Pp. 423. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálat során a felülvizsgálati – és csatlakozó felülvizsgálati – kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérő voltát. A (2) bekezdés szerint a felülvizsgálat a jogerős ítélet meghozataláig bekövetkezett és a jogerős ítélettel elbírált tényekre terjedhet ki.

[28] A Pp. 413. § (1) bekezdés a) és c) pontja rögzíti, hogy a felülvizsgálati kérelemnek a beadványokra vonatkozó általános szabályok mellett tartalmaznia kell a felülvizsgálni kívánt ítélet számát a jogszabálysértés pontos megnevezésével, a jogszabályhely megjelölésével, az eljárási-, illetve anyagi jogi szabálysértést, amely kihatott az ügy érdemi eldöntésére, valamint annak indokait, hogy a fél az új határozat hozatalát vagy a határozat hatályon kívül helyezését milyen okból kívánja. E rendelkezésből következően a Kúria kizárólag azon felülvizsgálati érvelést vizsgálhatta, amely megfelelt a jogszabály rendelkezésének.

[29] A felperes a keresetét a felmondás jogellenességére alapította és a jogkövetkezmények tekintetében a munkaszerződés-módosításokat megelőző alaphétre figyelembevételével kérte az alperes marasztalását. Az elsőfokú bíróság a felmondás jogszerűségét az Mt. 66. § (2) bekezdése alapján vizsgálta és a bizonyítási eljárás alapján megállapította, hogy intézkedése indokát – a munkáltatónál végrehajtott átszervezést – az alperes nem bizonyította, az új munkavállaló felvétele pedig cáfolta azt a munkáltatói hivatkozást, hogy a felperes munkakörét megszüntette.

[30] Az alperes a felmondás jogellenességét megállapító elsőfokú ítéleti rendelkezés ellen fellebbezéssel nem élt, így e kérdés már nem volt a másodfokú eljárás tárgya sem.

[31] A felperes a felülvizsgálati kérelmében a perbeli munkaszerződés módosításokat semmisségi okokat állítva támadta: egyidejűleg hivatkozott több általános magatartási követelmény megsértésére (Mt. 6. § (2) bekezdés, Mt. 7. § (1) bekezdés), valamint munkaviszonyra vonatkozó szabály megkerülésével létrejött, illetve jóerkölcsbe ütköző megállapodásra (Mt. 27. § (1) bekezdés). A felperes a semmisségi okokra határidő nélkül hivatkozhatott. E körben az eljárt bíróságok mérlegelése megfelelt a Pp. 279. § (1) bekezdésében foglaltaknak, az indokolás részletes és meggyőző, nem sérti a Pp. 346. § (5) bekezdésében előírtakat. Önmagában az indokolási kötelezettség megsértése nem állapítható meg amiatt, hogy a levont következtetéssel a fél nem ért egyet (Mfv.II.10.169/2017/5.). Az, hogy a fél számára esetlegesen az indokolás nem meggyőző nem a jogi indokolási kötelezettség körében sérrelmezhető, hanem a pontos anyagi jogszabályhely megsértése és annak megfelelő értelmezése körében (Mfv.III.10.260/2019/5.).

[32] Az érvénytelenség fennállását a megállapodás megkötésének időpontjára nézve kell vizsgálni. A semmisség a szerződés keletkezési folyamatához kapcsolódó jogintézmény, a szerződés megkötésénél felmerülő jogszabályba ütköző magatartás. Ezért nincs jelentősége annak, hogy az irányadó Korm. rendeletek a felmondás időpontjában már nem voltak hatályban.

[33] Az eljárás bíróságok ítéletük indokolásában azt pedig helytállóan állapították meg, hogy a munkaszerződés 2020. március 15-i módosításakor a veszélyhelyzet elrendelését előíró 40/2020. (III. 11.) Korm. rendelet már hatályban volt és a jogerős ítélet helytálló érvelése szerint annak 3. § (1) bekezdése előírta további korlátozások bevezetését. Ezt követő hét első munkanapján, tehát nagyon rövid időn belül hatályba lépett a 46/2020. (III. 16.) és a 8/2020. (III. 18.) Korm. rendelet. Ezek a kormányrendeletek a 2020. áprilisban aláírt munkaszerződés módosításakor már hatályban voltak. Ezt követően a felek nem módosították a megállapodásukat, így a felmondás időpontjában a 2020. áprilisi módosítás volt iránydó.

[34] Az alperes a munkavállalók számára választási lehetőséget biztosított, amelynek alapján kérhették a munkaviszonyuk közös megegyezéssel történő megszüntetését, avagy annak a munkaidőre és az alapbér mértékére vonatkozó módosítását. Az alperes a teljes munkaidős foglalkoztatásának objektív okból nem tudott eleget tenni, ezért nem állapítható meg, hogy eljárása sértette az Mt. 6. §-ában foglalt jóhiszemű joggyakorlás elvét. A bíróságok helytállóan utaltak arra is, hogy a joggal való visszaélés szerződéses nyilatkozat esetén nem, csupán alanyi jog gyakorlása esetén értelmezhető (KMK. vélemény 2. pont.).

[35] A köztudomású tényekre is figyelemmel a bizonyítási eljárás adatai nem támasztották alá, hogy a munkáltató a felmondáshoz kapcsolódó juttatások összege miatt kezdeményezte a felperes munkaszerződésének módosítását 2020. március hónapban, majd 2020. áprilisban.

[36] Az a körülmény, hogy utóbb, 2020. októberben a munkaviszony megszüntetése mellett döntött, nem mutatott okozati összefüggést a korábbi intézkedéssel és nem adott alapot annak megállapítására, hogy a felmondás terve már a pandémia kezdetén felmerült volna. Az alperes intézkedése az indokolás valótlanlansága okán tételes jogszabályba ütközött (Mt. 64. § (2) bekezdés), és nem annak visszaélésszerű gyakorlása miatt jogellenes, ezért a felperes alaptalanul állította a két - munkaszerződés módosítása és annak megszüntetése - alperesi intézkedés összefüggését. A pandémia alatt lezajlott jogalkotási folyamatokra és a tényleges történésekre figyelemmel nem állapítható meg, hogy az alperes a munkaszerződés-módosítást a későbbi, alacsonyabb mértékű fizetési kötelezettséggel járó felmondás érdekében kezdeményezte, mivel a felek egyike sem volt tisztában a járvány várható időtartamával, a korlátozó rendelkezések időtartamával és mértékével. Az alperesnek a pandémia kihirdetésekor tanúsított magatartása, amely a munkaszerződések-módosítása kezdeményezésére irányult, figyelembevéve az adott körülményeket nem ütközött sem az Mt. 6. § (2) bekezdésébe, sem az Mt. 7. § (1) és Mt. 27. § (1) bekezdésébe sem, tehát nem állapítható meg, hogy jogszabályba ütközés folytán a munkaszerződés-módosítások semmissek lettek volna.

[37] Miután a felperes az érvénytelenséget csupán megtévesztésre, tévedésre hivatkozással támadhatta volna meg, amelynek határideje ugyanakkor az általa benyújtott megtámadási nyilatkozat időpontjában már eltelt, így jogszabálysértés nélkül állapították meg a bíróságok, hogy az érvényes munkaszerződés-módosítás alapján történt elszámolás, illetve az elsőfokú bíróság ítéletében rögzített további kártérítést meghaladóan a felperes keresete alaptalan volt.

[38] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[39] A felülvizsgálati eljárás illetéket a felperes munkavállalói költségkedvezményére tekintettel a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam viseli.

[40] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdés a) pontja alapján a felperes kérelmére a 2023. április 5-én megtartott tárgyaláson bírálta el.

[41] Az ítélet ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2023. április 5.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Dr. Hajdu Edit s.k. bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Tánczos Rita s.k. bíró